

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדרון

ת"א 17-1914

ה המבקש
Bay Ventures Ltd.
ע"י ב"כ עווה"ד רועי פלר, רני שורץ ועפרי אורנשטיין

המשיב

המשיבה
מדינת ישראל (רשות המים - פקיד שומה באר שבע)
ע"י ב"כ עווי"ד ערן סיורטה מפמ"א

החלטה

- 1 זוהי החלטה בבקשת לביטול עיקול שהוטל בבקשת המשיבה לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, על החזר מס המוחזק בידי המשיבה.
 - 2
 - 3
 - 4 ביום 1.10.17, ניתן צו העיקול בבקשת המשיבה בגין חוב מס שבמחלוקת על פי שומה שהוצאה
 - 5 המשיבה לבקשת לשנת המס 2016, על סך 2,748,218 ש"ח (כולל קנס גירעון). צו העיקול הוטל על החזר
 - 6 מס שהגיע לבקשת על סך 2,586,601 ש"ח, המוחזק בידי המשיבה.
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
- ה המבקש הינה חברת חוץ המאגדת באאי הבתולה. על פי הנטען בבקשת העיקול, פעילות המבקשת בישראל הינה חזקה ומכירה של מנויות חברות ש. י. א. ורפואיים בע"מ (להלן: "שיא רפאל") – חברת אשר הייתה פעילה בתחום הייזום והבנייה. לאחר הליכים משפטיים בהם הייתה מעורבת המבקשת, מכירה היא את מלא החזקתה בחברת שיא רפאל, לשיא רפאל עצמה. המבקשת מכירה במסגרת זו, בשני מועדים שונים, מנויות מסוימות שהחזיקה, ודיווחה על שתי המכירות עסקה אחת, תוך קיומו רוחה הון ריאלי שנוצר לה לכאהה, מכירה אחת, כנגד הפסד הון ריאלי שנגרם לה לטענהה, מהמכירה האחרת.
- עמדת פקיד השומה הינה כי שתי המכירות אינן מהוות עסקה אחת, משום שככל סוג מנויות מקנה למוחזיק באותו מנויות זכויות שונות, ומשום שהמכירות בוצעו במועדים שונים. לסב吐ו, יש לראות את מיקצת התמורה שנתקבלה בגין מכירת המניות, כהכנסה מדיבידנד, ולמסותה בשיעור החל על דיבידנד שהתקבל בידי תושב חוץ, שהוא בעל מנויות מהותי, בהתאם לסעיף 125(5) לפקודה, ולהילופין, יש לסייע את כל רוחה הון בגין מכירת חלק מהמניות, כרוחה הון ריאלי החייב במס לפיקד סעיף 91(א) לפקודה. בנוסף הטיל פקיד השומה על заявкתה, קנס גירעון.
- בבקשת העיקול נטען, כי קם חשש שלא ניתן יהיה לגבות את המס, מקום שלא יוטל עיקול, בהיות המבקשת חברת תושבת חוץ, המוחזקת על ידי תושב חוץ, בהינתן כי נרשמה באאי הבתולה, הידועים כמקלט מס, בהיות הדוח לשנת 2016 - הדוח הראשון שהגישה החברה בישראל, בהיעדר כל פעילות

בית המשפט המחויז בבארא שבע

בפני: כבוד השופט גד גדרון

ת"א 17-10-1914

1 עסquit לmbקשת biישראל, ואshaר, לאחר mcירat המנוiot, לא noתru לה lטענnt המשiba, nכסיim
 2 biישראל, lמעט haחזקah בשתי chברות la פועלot.
 3

4 בבקשתה לbiיטול העיקול, טענה המבקשת, בין היתר, כי הגישה השגה על השומה, וכי על המשiba
 5 להшиб לה את mLוא המס שnochca במקור. לשיטה, הוגשה הבקשה בשינוי, כאשר פקיד השומה
 6 המtin לsoף התקופה שבה רשיי היה לעכB בידיו את החזr המס, כדי להגיש את הבקשה. לטענת
 7 המבקשת, פנה בא כוחה לבי' המשiba, מיד עם המצאת צו העיקול לmbקשת, והצע לhעמיד Urבות
 8 צד שלishi של chברה ישראלי Shבעלot המבקשת, חל' העיקול. לסבירת המבקשת, פעל המשiba
 9 בחוסר תום לב, ותוך הפרת חובת הזירות המוגברת החלה עליה כרשوت שלטונית, בהגישה את
 10 הבקשה להטלת עיקול, ובדוחתה את הצעת המבקשת להעמדות ערובה חל' העיקול.
 11

12 במסגרת הדיון שהתקיים בבקשתה נחקר נציג המשiba, ובמהמץ הגיעו הצדדים סיכומי טענות.
 13

14 המבקשת hosיפה וטענה בסיכוןיה, מעבר לאמור בבקשתה, כי הלכה היא שסעיף 194 לפוקודה יופעל
 15 במקרים חמורים במיוחד, כשי تشתיית ראייתית להוכחת התנהגות אשר נועדה לסקל את הגביה,
 16 כאשר בענייננו, לא עלתה כל טענה כי המבקשתفعلה באופן זהה. המבקשת הדגישה, כי אין די בכך
 17 שנישום היוו תושב חוץ, או שאין לו nכסיים, כדי להטיל עיקול על רכושו, לפי סעיף 194 לפוקודה.
 18 לסבירתה, לא ניתן הסבר מספק לדוחית הצעתה, כי הכספיים יושבו לחברת הבת הישראלית שלא אשר
 19 תעורוב לתשלוט המס, מוקם שתיויתו השומה על כנה. בשולי הדברים טענה, כי הוראות סעיף 194
 20 לפוקודה חלה רק ביחס לחוב מס, ואין להחילה על קנס גירעון.
 21

22 המשiba מצידה טענה, כי בבקשתה לפי סעיף 194 דומה במהותה לבקשתה לسعد ומני בהליך אזרחי, וכי
 23 יש להחיל עליה, את המונחים המוחלים בבקשת עיקול בהליך אזרחי. לטענה, ובהסתמך על פסיקה
 24 שציטטה, הטלת עיקול כאמור, אינה מהוות צעד DRסטוי, ואני פוגעת בנישום יתר על המידה.
 25 המשiba חלקה על טענת המבקשת שלפיה יש להראות התנהגות המכונת ליסכול הגביה, כתנאי
 26 להפעלת סעיף 194, ושבה וטענה, כי די בנסיבות שיפורטה בבקשתה כדי להציג הורתת העיקול על
 27 כנו. בסיכוןיה, דחתה גם את הטענה, כי השתהטה יתר על המידה בהגשת הבקשה, וטענה, כי לא היה
 28 מקום לפנות בבקשתה לבית המשפט, קודם שנעשה הדבר, שכן באותה עת לא היה צורך בעיקול
 29 משועכbo הכספיים CDין בידי המשiba. לעניין הצעת הפרשה שהציג המשiba, שלפיה יבוטל העיקול
 30 והכספיים יושבו לחברת הבת הישראלית, אשר תערוב לתשלוט המס ככל שהשומה לא TABוטל, טענה
 31 המשiba, כי אין מדובר בערובה ממשית, בהעדר יכולת להבטיח כי חברה הבת אכן תוכל לשלם את
 32 חוב המס בסופו של יומם, מה גם שעיל פי בדיקת המשiba, המדבר בחברה חסרת פעילות עסקית
 33 ממשית.

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדרון

ת"א 17-10-1914

1 סבורני, כי יש לדוחות את הבקשה לביטול העיקול –
 2
 3

4 נראה, כי עמדת המשיבה, ולפיה המבחןים שיש להפעיל לעניין עיקול על פי סעיף 194 לפקודת, הינם
 5 המבחןים החלים לעניין הטלת עיקול זמני במסגרת תביעה כספית, הינה נכונה, וועלה בקנה אחד עם
 6 פסיקת בית המשפט העליון, אשר לפיה:

7 "תכליתו של ההסדר הקבוע בסעיף 194 לפקודת מס הכנסת הוא לאפשר לפקיד מס הכנסת
 8 להבטיח את גביהת המס באמצעות שווים. כפי שציין בית המשפט המחויזי, נגד סעיף זה הועלתה
 9 ביקורת בפסקה. תוך ציון העובדה כי הוא כולל אמצעים דרמטיים בשל הפגיעה בקניינו של הנישום
 10 (השו: ע"א 416/87 חכמי נ' פקיד השומה למפעלים גדולים (3.9.1987)). בית המשפט המחויזי עמד
 11 על רכיביו השונים של הסעיף וציין כי הסעיף המבוקש בעניין דן אכן סעד שעניינו בגביית סכום המס
 12 בתROOM התוגון הנישום, אלא עניינו בყינום פעללה שתמנעו מהניסיונות התחרוקות מתשולם המס. בכך
 13 דומה הסעיף המבוקש לבקשת סעדים זמינים בתביעה אזרחית שאינה עניין דרמטי...". [רעיםIA
 14 3994/13 לטיף ابو לטיף נ' פ"ש ייחידה ארכיטית (23.10.13) סעיף 9 להחלטה].
 15
 16

17 וכן:
 18

19 "סעיף 194 לפקודת מסミニ את בית המשפט להורות על עיקול רכשו של נישום לבקשת פקיד
 20 השומה אם הנישום לא שילם את המס שבו חייב או לא נתן עروبה לתשלומו, וזאת על-מנת להבטיח
 21 את גביהת המס. בבקשת לפי סעיף 194 דומה, אפוא, במהותה לבקשת למון סעד זמני והיא נבחנת
 22 על פי אותן אמות מידת. בנסיבות מסווג זה נתנו לעראה הדינונית שיקול דעת רחב...". [רעיםIA 1367/17
 23 בללו שמעון נ' ייחידה הארכיטית לשומה – מדינת ישראל (18.7.17) סעיף 7 להחלטה].
 24

25 תחילה, יש לבחון לעניינו אפוא, אם השומה מבוססת דיה לכארה, אם بواسط החשש כי אי מתן הצו
 26 מהתחלת או ביטולו בדייעד יכול את גביה חוב המס מקום שלא תבוטל השומה, או תכайд באופן
 27 ממשי על הגביה, וכן יש לחת את הדעת למאזון הנוחיות, ולענין נספחים, כוון תום לב בהגשת
 28 הבקשה, ושיחוי.
 29

30 לעניין ביסוס השומה על בית המשפט לבחון את הדברים בשלב זה בזיהירות, ובמבט לכארוי, משטרם
 31 התבררו בפניו העובדות והטענות לעומקן. המבקשת לא הרחיבה את הטיעון בפקודת זו, ובשלב זה,
 32 בטרם בירור הטענות לגוף, אין לקבוע כי השומה אינה סבירה ובודאי שלא הופרכה, ולענין די
 33 בכך.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גدعון

ת"א 17-10-1914

1 אשר לחשש מפני הכבידה על גביה חוב המס, או סיכולה – נראה, כי כאשר מדובר בחברת חוץ, שאין
 2 לה על פני הדברים, פעילות עסקית ממשית בארץ, ואין לה נכסים העשויים לשמש בטוחה לצורך גביה
 3 המס שבמחלוקת, או מקטתו, ונוכח סכום המס שבמחלוקת, הרי שיש חשש ממשי כי לא ניתן יהיה
 4 בסופו של יום לגבות את המס, אם תעמדו השומה על כנה.
 5
 6

7 גם מazon הנוחות נוטה לסבירתי בשלב זה לצד המשיבה, ומצדיק הותרת העיקול על כנו, כאשר מקום
 8 שבוטל השומה, או תופחת באופן ממשי, לא צפוי כל קושי בהשbat החזר המס העומד לזכות
 9 המבקשת, במילאו או בחלקו, היות שהוא מוחזק על ידי המדינה.
 10

11 אייני סבור כי החלופה שמציעה המבקשת, בדמות החזרת הסכום לידי חברות בת שלה, אשר תערוב
 12 לתשלום המס, הינה בגדר בטוחה מספקת. זאת, כאשר אין כל ערובה לכך לחברת הבת, אכן תוכל
 13 לשלם את המס בסופו של יום, ולפיכך לא הוכח על פני הדברים שהינה בגדר ערבות מותאים לעניינו.
 14
 15 אין גם לקבל את הטיענות בדבר חוסר תום לב בהגשת הבקשה, או שיהו, נוכח עיתוי הגשת הבקשה,
 16 אשר בעיטו לא נגרם למבקשת נזק כלשהו.
 17
 18 לפיכך, נדחתת הבקשה לביטול העיקול.
 19 המבקשת תשלם למשיבה הוצאות הדיון בבקשת בסך 7,500 ל"נ.
 20
 21
 22
 23
 24
 25 ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.
 26

27 גד גדעון, שופט
 28